

न नयेद्गजसङ्घयम्” इति च भा० उ० प० ७७ अ० ।

आपत्तिक ति० आपदं चिकिति कन्तति चिक्र-अण् पु०
कलोपः । आपत्कृत्ते । गौरा० स्त्रियां ङीष् ।

आपटव न० न सन्ति पटवोऽस्य तस्य भावः अण् । पटुश्च-
न्यत्वे । न पटुरपटुरिति तत्पुरुषात्तु अजि उत्तर-
पदस्यैव ङङिः । अपाटवम् । “अपाटवाद्यशौचाद्यैर्यदि
विभ्रं प्रजायते” स्मृतिः ।

आपण पु० आपणायन्ते विक्रीयन्त्यत्र आ+पण-नि० आधारे व ।
१ हृङ्, २ क्रयविक्रयद्वयशालायाञ्च । “शकटापणवेशाञ्च
बणिजोवन्दिनस्तथा । नराश्च ऋगयाशीलाः शतशोऽप्य
सहस्रणः” भा० व० प० २३८ । “भक्ष्यमाख्यापणानाञ्च
ददृशुः त्रियसुत्तमासु” भा० स० प० ४ अ० । “अस्मानिना तु
यङ्गुक्तं ऋहृक्षेतापणादिकम् । सुहृद्वन्मुसकुल्यस्य न तङ्गो-
गेन हीयते” दा० त० ङ० “आपणः पण्यवीथिकम्” रघु०
अ० त० “आपणो विक्रयस्थानम्” तेनैवोक्तम् । “पूण्या-
पणाविपणिनो विपणीविभेजुः” माघः । भावे घञ् आ-
पाणः । क्रयविक्रयव्यवहारे पु० ।

आपणिक ति० आपणादायस्थानादागतः ठक् । १ हृङ्स्थानादा-
गते राजकरादौ । आपणस्य धर्माग्रम् ठक् । २ हृङ्-
स्थवणिग्धर्माग्रम् । आपणस्यावक्रयः राज्यपाद्मः ठक् ।
३ हृङ्स्थ राजपादो द्वये (तोला) आ+पण-इकन् ।
४ वणिग्जने उज्ज्वलदत्तः ।

आपतन न० आ+पत-भावे ल्युट् । १ आगमने २ प्राप्नो ३ ज्ञाने
“क्वचित् प्राकरणिक्कादर्थं प्राकरणिक्कार्थास्थापतनम्” सा०
द० देवशात् ४ पतने च ।

आपति पु० आपतति आ+पत-इन् । सततगामिनि वायौ
“आपतये त्वा परिपतये ऋहृक्षामि” य० ५, ५, आपतिः
सततगतिर्वायुः” वेददो० । [२ देवायत्ते ति० उज्ज्वलदत्तः ।

आपतिक पु० आपतति शीघ्रम् आ+पत-इकन् । १ स्थेने
आपतित ति० आ+पत-क्त । १ इठादागते २ देवायत्तपतने च

आपत्कल्प पु० आपद्युचितः कल्लोविधिः शा० त० । आपत्-
कालिकविधौ स च विधिर्गौतमेनोक्तः यथा “आप-
त्कल्लो ब्राह्मणस्या ब्राह्मणाद्विदोपयोगोऽनुगमनं शुश्रूषा-
ऽऽसमाप्ते ब्राह्मणो गुरुः याजनाध्यापनप्रतिग्रहाः सर्वेषां
पूर्वः पूर्वो गुरुस्तदाभावे क्षत्रवृत्तिस्तदाभावे वैश्यवृत्तिः
तस्यापण्यं गन्धर्वसङ्गताक्षतिलशाणक्षौमाजिनानि रक्त-
निर्मिते वाससी क्षीरञ्च सविकारं मूलफलपुष्पौष-
धमपुष्पसङ्गशोदकापय्यानि पशवश्च हिंस्रसंयोगे गुरुव-

वशाकुमारीवेहतश्च नित्यं भूमित्रीहियवाजाव्यश्च ऋष-
भधेन्यनङ्गहृत्सैके । विनिमयस्तु रसानां रसैः
पशूनाञ्च न लवणकताक्षयोः, तिलानाञ्च समेनामेन तु
पक्षस्य संप्रत्यर्थे सर्वधातुवृत्तिरशक्तावन्मूत्रेण तदप्येके
प्राणसंशये, तद्वर्णसङ्करोऽभक्ष्यनियमस्तु प्राणसंशये ब्राह्म-
णोऽपि शस्त्रमाददीत राजन्यवैश्यकर्म, राजन्यो वैश्यकर्म”

आपत्काल पु० आपद्युक्तः कालः शा० त० । आपद्युक्ते
समये “अब्राह्मणादध्ययनमापत्काले विधीयते” मनुः
“आपत्काले तु विप्रेण भुक्तं शूद्रमृच्छे यदि ।
मनस्तापेन शुष्येत्तु द्रुपदां वा शतं जपेत्” प्रा० त० स्मृ० ।

आपत्कालिक ति० आपत्काले भवः काश्चा० षञ् जिट् वा ।
आपत्कालभवे ङङि स्त्रियां ङीष् जिट् तु टाविति भेदः ।

आपत्ति स्त्री आ+पद-क्तिन् । आपदि आपञ्च रोगाद्यभि-
भूततावस्था सम्यग्वर्त्तनोपायानुपलम्भश्च । आपदि
धर्माचरणञ्च या० स्मृ० दर्शितम् यथा
“क्षेत्रेण कर्मणा जीवेद्विशां वाप्यापदि द्विजः । निसीर्य
तामथात्मानं पावयित्वा न्यसेत् पथि । फलोपलक्ष्यसोम-
मनुष्यापूपवीरुधः । तिलौदनरसक्षारान् दधि क्षीरं द्रुतं
जलम् । शस्त्रासवमधूच्छिष्टमधुलाक्षाश्च वर्हिषः । ऋ-
क्षर्मा पुष्पकुतपके शतक्रविषक्षितीः । कौशेयनीललवणसां-
सैकशफसीसकान् । शकाद्रौषधिपिण्याकपशुगन्धस्त-
थैव च । वैश्यवृत्त्यापि जीवन्तो विक्रीणीत कदाचन ।
धर्माद्यं विक्रयं नेयास्तिला धान्येन तत्त्वमाः । लाञ्छाल-
वणसांसानि पतनीयानि विक्रये । पयोदधि च मद्यञ्च
हीनवर्णकराणि च । आपद्वतः सम्यग्दृष्ट्यन् भुञ्जानो वा
यतस्ततः । न लिख्येतेनसा विप्रोज्ज्वलनार्कसमो हि सः ।
क्षमिः शिल्पं ऋतिर्विद्या कुसीदं शकटं गिरिः । सेवाऽ-
नूपं नृपोभैक्षमापत्तौ जीवनानि तु । बुभुक्षितस्त्र्यहं
स्थित्वा धान्यमब्राह्मणाङ्गरेत् । प्रतिगृह्य तदाख्येयम-
भियुक्तेन धर्मतः । तस्य दत्तं कुलं शीलं श्रुतमध्ययनं
तपः । ज्ञात्वा राजा कुटुम्बञ्च धर्माग्रां दत्तिं प्रकल्पयेत्” ।
विस्तरस्तु भा० शा० प० आपद्वर्त्म पर्वणि दृश्यः । २ प्राप्नो ।
“स्थानापत्ते द्रव्येषु धर्मलाभः” कात्या० ४, २, १८
“इतरेतरभावापत्तिः” शा० भा० व्यतिरेकव्याख्या ३ अर्थादिः
सिद्धौ । अर्थापत्तिः ४ अनिष्टप्रसङ्गे स च व्याप्यस्याहोर्था-
रोपात् व्यापकस्याहोर्थापत्तेः । यदि निर्वर्जितः स्यात्
निर्धूमः स्यादित्येवं रूपः ।

आपत्य पु० अपत्याधिवारे विहितः अण् । पाणिन्यादिभिः